

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети разширен състав)

15 ноември 2018 година*

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу РКК — Замразяване на средства — Компетентност на Съвета — Възможност орган на трета държава да бъде квалифициран като компетентен орган по смисъла на Обща позиция 2001/931/ОВППС — Фактическо основание на решенията за замразяване на средствата — Позоваване на терористични действия — Съдебен контрол — Задължение за мотивиране — Възражение за незаконосъобразност“

По дело T-316/14

Kurdistan Workers' Party (PKK), за която се явяват А. van Eik, Т. Buruma и М. Wijngaarden, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват първоначално F. Naert и G. Étienne, а впоследствие F. Naert и H. Marcos Fraile, в качеството на представители,

ответник,

подпомаган от

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явяват първоначално С. Brodie и V. Kaye, впоследствие С. Brodie и S. Brandon, впоследствие С. Brodie, С. Crane и R. Fadoju, впоследствие С. Brodie, R. Fadoju и P. Nevill и накрая R. Fadoju, в качеството на представители,

и от

Европейска комисия, за която се явяват първоначално F. Castillo de la Torre и D. Gauci, а впоследствие D. Gauci, J. Norris-Usher и Т. Ramopoulos и накрая J. Norris-Usher, Т. Ramopoulos и R. Tricot, в качеството на представители,

встъпили страни,

с предмет жалба на основание член 263 ДФЕС с предмет, първоначално, отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 125/2014 на Съвета от 10 февруари 2014 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания и за отмяна на Регламент за

* Език на производството: английски.

изпълнение (ЕС) № 714/2013 (ОВ L 40, 2014 г., стр. 9) в частта, в която този акт се отнася до жалбоподателя, както и впоследствие отмяна на други последващи актове в частта им, която се отнася до жалбоподателя,

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав),

състоящ се от: S. Frimodt Nielsen, председател, V. Kreuschitz, I.S. Forrester (докладчик), N. Póltorak и E. Perillo, съдии,

секретар: K. Guzdek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 април 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелствата по спора

- 1 На 28 септември 2001 г. Съветът за сигурност на Обединените нации приема Резолюция 1373 (2001), регламентираща широкообхватните стратегии за борба с тероризма, и по-специално борбата с финансирането на тероризма.
- 2 Тъй като счита, че за прилагането на Резолюция 1373 (2001) на Съвета за сигурност на Обединените нации е необходимо действие от страна на Европейския съюз, на 27 декември 2001 г. Съветът на Европейския съюз приема Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма (ОВ L 344, 2001 г., стр. 93; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 179). По-специално член 2 от Обща позиция 2001/931 предвижда замразяване на средствата и на другите финансови активи или икономически източници на лицата, групите и образуванията, участващи в извършването на терористични действия и изброени в списъка, приложен към Общата позиция.
- 3 Същия ден, за да приложи мерките, описани в Обща позиция 2001/931, на равнището на Съюза, Съветът приема Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 343, 2001 г., стр. 70; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 169), както и Решение 2001/927/ЕО за създаване на списъка, предвиден в член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 (ОВ L 344, 2001 г., стр. 83). Името на жалбоподателя не е включено в този първоначален списък.
- 4 На 2 май 2002 г. Съветът приема Обща позиция 2002/340/ОВППС за актуализиране на Обща позиция 2001/931 (ОВ L 116, 2002 г., стр. 75). Приложението към Обща позиция 2002/340 актуализира списъка с лицата, групите и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, предвидени в Обща позиция 2001/931, като включва в него по-специално името на Kurdistan Workers' Party (РКК), т.е. на жалбоподателя, както следва: „Кюрдска работническа партия (РКК)“.
- 5 Същия ден Съветът приема и Решение 2002/334/ЕО за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Решение 2001/927 (ОВ L 116, 2002 г., стр. 33). Това решение включва името на РКК в списъка, предвиден в член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, по същия начин както това е направено в приложението към Обща позиция 2002/340.

- 6 В приложение на член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931 и на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 тези актове са редовно актуализирани. Името на РКК винаги е било включено в списъците с групите и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, посочени в цитираните по-горе актове, които списъци са приложени към тези актове (наричани по-нататък „спорните списъци“). От 2 април 2004 г. името на образуванието, включено в спорните списъци, е „Кюрдска работническа партия (РКК) (известна също като KADEK и като KONGRA-GEL)“.
- 7 Така на 10 февруари 2014 г. Съветът приема по-специално Регламент за изпълнение (ЕС) № 125/2014 за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение № 714/2013 (ОВ L 40, 2014 г., стр. 9), с който ограничителните мерки, приложими спрямо жалбоподателя, остават в сила. Изложението на мотивите към Регламент № 125/2014 се основава по-специално на заповед на Home Secretary (министърът на вътрешните работи на Обединеното кралство) от 29 март 2001 г. за забрана на РКК по силата на UK Terrorism Act 2000 (закон на Обединеното кралство от 2000 г. за борба с тероризма) (наричана по-нататък „заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство“), допълнена със заповед от 14 юли 2006 г., влязла в сила на 14 август 2006 г., в която се приема, че „KADEK“ и „Kongra Gel Kurdistan“ представляват други наименования на РКК (наричана по-нататък „заповедта от 14 юли 2006 г.“); на решение на правителството на Съединените американски щати, посочващо РКК като „чуждестранна терористична организация“ (foreign terrorist organisation) по силата на член 219 от изменения US Immigration and Nationality Act (американски закон за имиграцията и гражданството) (наричано по-нататък „посочването като FTO“), и на решение на правителството на Съединените американски щати, посочващо РКК като „изрично обозначен световен терорист“ (specially designated global terrorist) по силата на Executive Order № 13224 (президентски декрет № 13224) (наричано по-нататък „посочването като SDGT“). В изложението на мотивите е посочен също списък с многобройни инциденти, извършени между ноември 2003 г. и октомври 2011 г., квалифицирани като терористични действия, за които се твърди, че са извършени от РКК, както и известен брой решения на съдилищата за държавна сигурност на Република Турция. Регламент № 125/2014 е първоначалният предмет на настоящата жалба.

Производство и нови обстоятелства в хода на производството

- 8 С искова молба, депозирана в секретариата на Общия съд на 1 май 2014 г., жалбоподателят подава настоящата жалба за отмяната на Регламент за изпълнение № 125/2014 в частта, която се отнася до него, и за неприлагането на Регламент № 2580/2001 спрямо него.
- 9 В рамките на устната фаза на производството с молба от 15 септември 2014 г. Съветът подава писмена защита, към която по-специално прилага заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство, заповедта от 14 юли 2006 г., посочването като FTO, посочването като SDGT, известен брой годишни доклади на US Coordinator for counterterrorism of the US Department of State (бюро на координатора за контратероризъм към министъра на външните работи на Съединените щати, Съединени американски щати), както и известен брой статии от пресата. С молба от 31 март 2015 г. Съветът впоследствие депозира дуплика, към която по-специално прилага извадките от решение от 23 април 2013 г. на Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж) (Франция) и от решение от 21 май 2014 г. на Cour de cassation (Касационен съд) (Франция).
- 10 С молба, депозирана в секретариата на Общия съд на 8 септември 2014 г., Европейската комисия иска да встъпи в настоящото производство в подкрепа на исканията на Съвета. С определение от 7 януари 2015 г., прието на основание член 116, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г., председателят на трети състав на Общия съд

допуска това встъпване. С молба, депозирана в секретариата на Общия съд на 19 март 2015 г., Комисията представя изявлението си при встъпване. Както жалбоподателят, така и Съветът представят становищата си в определените срокове.

- 11 С молба, депозирана в секретариата на Общия съд на 29 юни 2015 г., Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия иска да встъпи в настоящото производство в подкрепа на исканията на Съвета. С решение от 12 август 2015 г., прието на основание член 144, параграф 4 от Процедурния правилник на Общия съд, председателят на трети състав на Общия съд допуска встъпването, като обаче правата на Обединеното кралство са ограничени до тези по член 116, параграф 6 от Процедурния правилник от 2 май 1991 г.
- 12 С решение от 16 май 2016 г., прието на основание член 70, параграф 1 от Процедурния правилник, председателят на трети състав на Общия съд спира производството до постановяването на решенията по дела А и др. (С-158/14), Съвет/LTTE (С-599/14 Р) и Съвет/Намас (С-79/15 Р). След обявяването на решенията от 14 март 2017 г., А е.а. (С-158/14, ЕУ:С:2017:202), от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE (С-599/14 Р, ЕУ:С:2017:583), и от 26 юли 2017 г., Съвет/Намас (С-79/15 Р, ЕУ:С:2017:584), производството е напълно възобновено.
- 13 С решение от 5 септември 2017 г., прието въз основа на процесуално-организационно действие съгласно член 89, параграф 3, буква в) от Процедурния правилник, Общият съд (трети състав) приканва страните да представят становищата си по решения от 14 март 2017 г., А и др. (С-158/14, ЕУ:С:2017:202), от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE (С-599/14 Р, ЕУ:С:2017:583), и от 26 юли 2017 г., Съвет/Намас (С-79/15 Р, ЕУ:С:2017:584).
- 14 С молба, депозирана в секретариата на Общия съд на 29 септември 2017 г., жалбоподателят представя становищата си по решения от 14 март 2017 г., А и др. (С-158/14, ЕУ:С:2017:202), от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE (С-599/14 Р, ЕУ:С:2017:583), и от 26 юли 2017 г., Съвет/Намас (С-79/15 Р, ЕУ:С:2017:584). От една страна, той поддържа, че решението от 14 март 2017 г., А и др. (С-158/14, ЕУ:С:2017:202), не урежда окончателно правните въпроси, повдигнати в рамките на първото и второто му основание. От друга страна, според него от решенията от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE (С-599/14 Р, ЕУ:С:2017:583), и от 26 юли 2017 г., Съвет/Намас (С-79/15 Р, ЕУ:С:2017:584), става ясно, че списък със събития, квалифицирани като терористични действия, като използвания в случая, не може да се приеме за решение на компетентен национален орган; че Съветът е длъжен да представи в изложенията на мотивите, свързани с решения на органи на трети държави, указанията, които позволяват да се приеме, че е проверил спазени ли са правото на защита и правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя, което пропуснал да направи в случая, и че изтичането на значителен период от време между приемането на националните решения, послужили като основание за първоначалното включване на името на жалбоподателя в спорните списъци, може да задължи Съвета да представи допълнителни доводи, за да обоснове защо името на жалбоподателя продължава да е включено в спорните списъци. Жалбоподателят представя също решение на Cour d'appel de Bruxelles (Апелативен съд Брюксел, Белгия) от 14 септември 2017 г. (наричано по-нататък „решението на Cour d'appel de Bruxelles“), в което се правел изводът, че жалбоподателят не може да бъде квалифициран като терористична организация и че за действията, за които се твърди, че са извършени от Faucos de la liberté du Kurdistan (ТАК), не можела да носи отговорност РКК.
- 15 С молби, подадени в секретариата на Общия съд на 5 октомври 2017 г., Съветът и Комисията представят становищата си по решенията от 14 март 2017 г., А и др. (С-158/14, ЕУ:С:2017:202), от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE (С-599/14 Р, ЕУ:С:2017:583), и от 26 юли 2017 г., Съвет/Намас (С-79/15 Р, ЕУ:С:2017:584). Те поддържат, че първото и второто основание, предявени от жалбоподателя, трябва да се отхвърлят в светлината на решението от 14 март 2017 г., А и др. (С-158/14, ЕУ:С:2017:202). Освен това решението от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE (С-599/14 Р,

EU:C:2017:583), потвърждавало, че е възможно Съветът да се позове на решения на органите на трети държави и на документи, които не представляват решения на компетентни национални органи, за да продължи на включва името на жалбоподателя в спорните списъци.

- 16 С Регламент за изпълнение (ЕС) № 790/2014 от 22 юли 2014 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение № 125/2014 (ОВ L 217, 2014 г., стр. 1) ограничителните мерки, прилагани спрямо жалбоподателя, остават в сила, без мотивите, обосноваващи оставането на името му, да бъдат изменени.
- 17 С писмо, подадено в секретариата на Общия съд на 20 август 2014 г., жалбоподателят иска да може да адаптира исканията си, така че основанията и исканията му да се прилагат съответно към Регламент № 790/2014 и към изложението на мотивите към него. С писмо, депозирано в секретариата на Общия съд на 15 септември 2014 г., Съветът не възразява на искането на жалбоподателя и препраща съответно към писмения си отговор.
- 18 С Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/513 на Съвета от 26 март 2015 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение № 790/2014 (ОВ L 82, 2015 г., стр. 1), както и с Решение (ОВППС) 2015/521 на Съвета от същия ден за актуализиране и изменение на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931 и за отмяна на Решение 2014/483/ОВППС (ОВ L 82, 2015 г., стр. 107) ограничителните мерки, прилагани спрямо жалбоподателя, остават в сила.
- 19 С писмо от 27 март 2015 г., връчено на жалбоподателя на 1 април 2015 г., Съветът изпраща на последния изложението на мотивите за оставянето му в спорните списъци. В писмото си от 27 март 2015 г. Съветът декларира в отговор на изтъкнатите от жалбоподателя доводи, че фактът, че сред борещите се срещу групировката „Ислямска държава“ има кюрдски групи, не засяга преценката му, че РКК отговаря на критериите за посочване, предвидени в Обща позиция 2001/931. В изложението на мотивите, приложено към това писмо, Съветът се позовава на три вида национални решения, а именно, първо, на заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство, допълнена със заповедта от 14 юли 2006 г., второ, на посочването като ФТО, както и на посочването като SDGT, и трето, на съдебно решение от 2 ноември 2011 г. на Tribunal de grande instance de Paris (Първоинстанционен съд Париж, Франция), с което кюрдският културен център Ahmet Kaуа е осъден за участие в престъпна група с цел подготовка на терористично действие и за финансиране на тероризъм, което съдебно решение е потвърдено на 23 април 2013 г. от Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж) и на 21 май 2014 г. — от Cour de cassation (касационен съд, Франция) (наричани заедно „френските съдебни решения“). Съветът констатира, че всяко от тези национални решения представлява решение на компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 и че те са все още в сила. По-нататък той посочва, че е разгледал дали разполага с доказателства, които са в полза на оттеглянето на името на РКК от спорните списъци, и че не е намерил такива. Съветът посочва също, че според него причините, обосноваващи включването на името на РКК в спорните списъци, остават валидни, и прави извода, че името на РКК трябва да остане в спорните списъци.
- 20 Освен това изложението на мотивите съдържа в приложение описание на всяко национално решение, включващо представяне на определението на понятието за тероризъм според националното право, описание на приложимите национални административни и съдебни производства, резюме на процесуалната предистория и на последиците, запазени за въпросното национално решение, резюме на изводите, до които са стигнали компетентните органи по отношение на жалбоподателя, описание на фактите, на които са се позовали компетентните органи, и констатацията, че тези факти представляват терористични действия по смисъла на член 1, параграф 3 от Обща позиция 2001/931. За разлика от това изложението на мотивите не

се позовава повече на решенията на съдилищата за държавна сигурност на Република Турция, нито на списък с инциденти, квалифицирани като терористични действия, за които се твърди, че са извършени от жалбоподателя, като посочените в предходните изложения на мотивите.

- 21 С писмо, депозирано в секретариата на Общия съд на 26 май 2015 г., жалбоподателят иска да може да адаптира исканията си, така че основанията и исканията му да се прилагат съответно към Регламент 2015/513, към Решение 2015/521 и към изложението на мотивите към тях. В изявлението си за изменение жалбоподателят поддържа по-специално че Съветът не е взел предвид новите обстоятелства относно участието на РКК в борбата срещу групировката „Ислямска държава“. Що се отнася до заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство, жалбоподателят оспорва относимостта на факта, че заповедта е била потвърдена през декември 2014 г. след преразглеждането ѝ, доколкото искането за преразглеждане не е било направено от него. Жалбоподателят поддържа също, че описанието в изложението на мотивите на инциденти, извършени през 2014 г., на които се е позовал министърът на вътрешните работи на Обединеното кралство, е твърде неясно, за да позволи да се направи изводът, че тези инциденти представляват терористични действия, за които може да бъде държана отговорна РКК. Жалбоподателят отрича също да е отговорен за тези инциденти, които били извършени от група, различна от РКК, и оспорва те да могат да се квалифицират като терористични действия. Освен това, що се отнася до посочването като ГТО и до посочването като SDGT, жалбоподателят поддържа, че описанието на инцидентите, за които е държан отговорен, отново е твърде неясно, за да позволи да се направи изводът, че става въпрос за терористични действия, за които е отговорна РКК. Що се отнася до френските съдебни решения, жалбоподателят поддържа, че те трябва да се отхвърлят, тъй като се отнасят до образуване, различно от РКК, и се основават на непроверена информация.
- 22 С писмо, депозирано в секретариата на Общия съд на 12 юни 2015 г., Съветът представя становищата си по изявлението на жалбоподателя за изменение на исканията му. По този начин Съветът по-специално поставя под въпрос спазването от страна на жалбоподателя на член 44, параграф 1 от Процедурния правилник от 2 май 1991 г. и препраща съответно към писмената си защита. Съветът обаче не възразява на разширяването на материалния предмет на жалбата, поискано от жалбоподателя.
- 23 Впоследствие името на жалбоподателя продължава да е включено в спорните списъци при всяко шестмесечно преразглеждане. В резултат на това жалбоподателят иска да може да адаптира исканията си, така че основанията и исканията му да се отнасят съответно до новите актове, приети от Съвета.
- 24 Така с Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1325 на Съвета от 31 юли 2015 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение 2015/513 (ОВ L 206, 2015 г., стр. 12), както и с Решение (ОВППС) 2015/1334 на Съвета от същия ден за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931, и за отмяна на Решение 2015/521 (ОВ L 206, 2015 г., стр. 61) ограничителните мерки, приложими спрямо жалбоподателя, остават в сила, без мотивът, обосноваващ оставането на името му, да бъде изменен.
- 25 С изявление за изменение, депозирано в секретариата на Общия съд на 15 септември 2015 г., жалбоподателят изменя исквата си молба съгласно член 86, параграфи 2—4 от Процедурния правилник, така че тя да се отнася и до отмяната на Регламент 2015/1325 и на Решение 2015/1334 в частта, в която тези актове се отнасят до жалбоподателя. В становищата си, депозирани в секретариата на Общия съд на 8 октомври 2015 г., Съветът е уведомен за това изменение.

- 26 С Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2425 на Съвета от 21 декември 2015 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение 2015/1325 (ОВ L 334, 2015 г., стр. 1) ограничителните мерки, приложими спрямо жалбоподателя, остават в сила, без мотивът, обосноваващ оставането на името му, да бъде изменен.
- 27 С изявление за изменение, депозирано в секретариата на Общия съд на 18 февруари 2016 г., жалбоподателят изменя исквата си молба, така че тя да се отнася и до отмяната на Регламент 2015/2425 в частта, в която той се отнася до жалбоподателя. В становищата си, депозирани в секретариата на Общия съд на 15 март 2016 г., Съветът е уведомен за това изменение.
- 28 С Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1127 на Съвета от 12 юли 2016 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение 2015/2425 (ОВ L 188, 2016 г., стр. 1) ограничителните мерки, приложими спрямо жалбоподателя, остават в сила, без мотивът, обосноваващ оставането на името му, да бъде изменен.
- 29 С изявление за изменение, депозирано в секретариата на Общия съд на 9 септември 2016 г., жалбоподателят изменя исквата си молба, така че тя да се отнася и до отмяната на Регламент 2016/1127 в частта, в която той се отнася до жалбоподателя.
- 30 С Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/150 на Съвета от 27 януари 2017 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение 2016/1127 (ОВ L 23, 2017 г., стр. 3) ограничителните мерки, приложими спрямо жалбоподателя, остават в сила, без мотивът, обосноваващ оставането на името му, да бъде изменен.
- 31 С изявление за изменение, депозирано в секретариата на Общия съд на 23 март 2017 г., жалбоподателят изменя исквата си молба, така че тя да се отнася и до отмяната на Регламент 2017/150 в частта, в която той се отнася до жалбоподателя. В становищата си, депозирани в секретариата на Общия съд на 17 август 2017 г., Съветът е уведомен за това изменение. Освен това в подкрепа на твърдението си, че исквата молба следва да бъде отхвърлена, той посочва решения от 14 март 2017 г., А и др. (С-158/14, EU:C:2017:202), от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE (С-599/14 Р, EU:C:2017:583), и от 26 юли 2017 г., Съвет/Намас (С-79/15 Р, EU:C:2017:584).
- 32 С Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1420 на Съвета от 4 август 2017 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение 2017/150 (ОВ L 204, 2017 г., стр. 3), както и с Решение (ОВППС) 2017/1426 на Съвета от същия ден за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931 и за отмяна на Решение (ОВППС) 2017/154 (ОВ L 204, 2017 г., стр. 95), ограничителните мерки, приложими спрямо жалбоподателя, остават в сила, без мотивът, обосноваващ оставането на името му, да бъде изменен.
- 33 С изявление за изменение, депозирано в секретариата на Общия съд на 29 септември 2017 г., жалбоподателят изменя исквата си молба, така че тя да се отнася и до отмяната на Регламент 2017/1420 и на Решение 2017/1426 в частта, в която тези актове се отнасят до жалбоподателя. В становищата си, депозирани в секретариата на Общия съд на 27 октомври 2017 г., Съветът е уведомен за това изменение. Освен това, що се отнася до решението на Cour d'appel de Bruxelles, представено от жалбоподателя, Съветът поддържа, че то не поставя под въпрос посочването на жалбоподателя като терористична организация. Първо, във въпросното решение се признавало, че неквалифицирането на РКК като терористична организация се дължи на специфичните особености на белгийското наказателно право. Второ, в решението на Cour d'appel de Bruxelles се подчертавало, че насилствените действия са били извършени в рамките на конфликта между жалбоподателя и турските органи от края на спирането на огъня през 2015 г. Трето, в решението си Cour d'appel de Bruxelles приемал, че въз основа на

преписката не е възможно да се изведе със сигурност, че за действията на ТАК може да бъде държана отговорна РКК, но в решението се посочвало германско съдебно решение, което стига до извод в противния смисъл.

- 34 По предложение на трети състав Общият съд решава да препрати делото на разширен съдебен състав съгласно член 28 от Процедурния правилник.
- 35 По предложение на съдията докладчик Общият съд решава да започне устната фаза на производството.
- 36 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд устни въпроси са изслушани в съдебното заседание, проведено на 16 април 2018 г. По този повод, припомняйки едновременно с това позицията си във връзка с относимостта на международното хуманитарно право за тълкуването на понятието терористично действие, жалбоподателят уведомява Общия съд за решението си да се откаже от първото си основание, което е отбелязано в протокола от съдебното заседание. В края на съдебното заседание устната фаза на производството е приключена, а делото — подложено на разисквания.

Искания на страните

- 37 След измененията на исканията си жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени Регламенти за изпълнение № 125/2014, № 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 и 2017/1420, Решения 2015/521, 2015/1334 и 2017/1426, както и изложенията на мотивите към тях (наричани по-нататък „обжалваните актове“) в частите им, в които те се отнасят до него,
 - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.
- 38 Съветът, подкрепян от Комисията и от Обединеното кралство, моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата в нейната цялост,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По същество

- 39 В подкрепа на исканията си за отмяна на обжалваните актове по същество жалбоподателят изтъква осем основания. Първото основание, което жалбоподателят е оттеглил в хода на съдебното заседание, е изведено от нарушение на международното право на въоръжените конфликти. По-специално жалбоподателят поддържа, че Обща позиция 2001/931 противоречи на международното хуманитарно право, посочвайки действия, които в рамките на въоръжен конфликт, лишен от международен характер, не представляват военни престъпления и са законни по силата на правото на въоръжените конфликти. Второто основание е изведено от нарушение на член 1, параграф 3 от Обща позиция 2001/931, доколкото РКК е квалифицирана като терористична група. Третото основание е изведено от нарушение на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, доколкото обжалваните актове не се основават на решение на компетентен национален орган. Обжалваните актове трябвало да се отменят по-специално доколкото частично се основават на решения на трети държави. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 51 от Хартата на основните права на Европейския съюз, доколкото обжалваните актове са отчасти основани на информация, получена чрез изтезания и лошо отношение. Петото основание е изведено от нарушение на член 1, параграф 6 от Обща

позиция 2001/931, доколкото Съветът не е преразгледал надлежно включването на името на РКК в спорните списъци. Шестото основание е изведено от нарушение на принципите на пропорционалност и на субсидиарност. Седмото основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране, предвидено в член 296 ДФЕС. Осмото основание е изведено от нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита.

40 Общият съд намира за уместно да започне с разглеждането на седмото основание.

По седмото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране

41 Със седмото си основание по същество жалбоподателят поддържа, че Съветът е нарушил задължението си за мотивиране, като не е представил действителните и точни мотиви, въз основа на които е решил, след преразглеждане, да продължи да включва името на РКК в спорните списъци. По-специално жалбоподателят поддържа, че Съветът не е обяснил защо националните решения, на които основава оставането на името на РКК в спорните списъци, представляват решения на компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931; че не е изтъкнал мотивите за тези решения; че не е разгледал дали инцидентите, на които се основават националните органи, могат да бъдат квалифицирани като терористични действия по смисъла на Обща позиция 2001/931, и че не е посочил причините, поради които тези решения са достатъчни, за да обосноват оставането в сила на ограничителните мерки спрямо РКК. Освен това, що се отнася до посочването като ГТО и до посочването като SDGT, според жалбоподателя Съветът не е разгледал дали в Съединените щати съществуват ефективни процесуални гаранции.

42 Съветът оспорва тези доводи и смята, че изложението на мотивите към обжалваните актове, заедно с последните, изпълняват задължението му за мотивиране. По-специално мотивите, довели до първоначалното включване на името на жалбоподателя в спорните списъци, остават валидни. Що се отнася до заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство, Съветът се позовава на решение от 23 октомври 2008 г., *People's Mojahedin Organization of Iran/Съвет* (T-256/07, EU:T:2008:461), относно същата заповед, в което решение Общият съд е приел, че Съветът е изпълнил задължението си за мотивиране, като е препратил към въпросната заповед, както и към списъка с инциденти, квалифицирани като терористични действия. Що се отнася до посочването като ГТО и като SDGT, Съветът поддържа по-специално че информацията, съдържаща се в изложението на мотивите, е достатъчно точна, за да позволи на жалбоподателя да упражни правото си на обжалване пред компетентните национални органи, и че предоставените указания отговарят на задълженията му за мотивиране, както са установени в решения от 26 юли 2017 г., *Съвет/LTTE* (C-599/14 P, EU:C:2017:583), и от 26 юли 2017 г., *Съвет/Hamas* (C-79/15 P, EU:C:2017:584).

43 В това отношение следва да се припомни, че задължението за мотивиране на увреждащ акт, предвидено в член 296, втора алинея ДФЕС и установено в член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права, произтича от принципа на зачитане на правото на защита и има за цел, от една страна, да предостави на заинтересованото лице достатъчно данни, за да установи дали актът е обоснован, или евентуално страда от порок, който позволява да се оспори валидността му пред съда на Съюза, и от друга страна, да позволи на последния да упражни контрол за законосъобразността на този акт (вж. решения от 26 юли 2017 г., *Съвет/LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 29 и цитираната съдебна практика, и от 28 май 2013 г., *Trabelsi и др./Съвет*, T-187/11, EU:T:2013:273, т. 66 и цитираната съдебна практика).

44 Така при всяко положение в мотивите на такъв акт трябва да са изложени фактите и правните съображения със съществено значение за смисъла на този акт (вж. решение от 26 юли 2017 г., *Съвет/LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 30 и цитираната съдебна практика).

- 45 Така според установената съдебна практика, както мотивите към първоначалното решение за замразяване на средства, така и мотивите към последващите решения трябва да разкриват не само законните условия за прилагането на Обща позиция 2001/931 и на Регламент № 2580/2001, но и специфичните и конкретни причини, поради които при упражняване на оперативната си самостоятелност Съветът приема, че спрямо заинтересованото лице следва да се вземе мярка за замразяване на средствата (вж. в този смисъл решения от 15 ноември 2012 г., Съвет/Vamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, т. 52, от 16 октомври 2014 г., LTTE/Съвет, T-208/11 и T-508/11, EU:T:2014:885, т. 162 и от 25 март 2015 г., Central Bank of Iran/Съвет, T-563/12, EU:T:2015:187, т. 55).
- 46 При това положение, освен ако императивни съображения, отнасящи се до сигурността на Съюза или на неговите държави членки или до провеждането на международните им отношения, не допускат съобщаването на определени обстоятелства, Съветът е задължен да запознае визираното с ограничителните мерки лице или образувание със специфичните и конкретни причини, поради които приема, че те трябва да се предприемат. Така той трябва да упомене фактическите и правните обстоятелства, от които зависи правната обосновка на съответните мерки, и съображенията, които са наложили вземането им (решение от 9 юли 2009 г., Melli Bank/Съвет, T-246/08 и T-332/08, EU:T:2009:266, т. 144).
- 47 От друга страна, мотивите трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и с контекста, в който той е приет. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата в конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения (решение от 12 декември 2006 г., Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет, T-228/02, EU:T:2006:384, т. 141; вж. също решение от 16 октомври 2014 г., LTTE/Съвет, T-208/11 и T-508/11, EU:T:2014:885, т. 159 и цитираната съдебна практика). Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите са достатъчни следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правните норми, уреждащи съответната материя. По-специално увреждащият акт е достатъчно мотивиран, щом е издаден в познат за заинтересованото лице контекст, който му позволява да разбере обхвата на наложената му мярка (решение от 16 ноември 2011 г., Bank Melli Iran/Съвет, C-548/09 P, EU:C:2011:735, т. 82).
- 48 Така закрепеното задължение за мотивиране представлява основен принцип на правото на Съюза, който не може да бъде дерогиран, освен поради императивни съображения. Поради това мотивите по принцип трябва да бъдат съобщени на заинтересованото лице едновременно с увреждащия го акт, тъй като неизлагането на мотиви не може да се поправи с факта, че заинтересованото лице узнава мотивите на акта в хода на производството пред съда на Съюза (решение от 7 декември 2011 г., HTTS/Съвет, T-562/10, EU:T:2011:716, т. 32).
- 49 Следователно, що се отнася до решенията за оставане в сила на ограничителните мерки спрямо лице или образувание, съдът на Съюза е длъжен да провери по-специално дали, от една страна, е спазено задължението за мотивиране, предвидено в член 296 ДФЕС, и следователно дали изложените мотиви са достатъчно точни и конкретни, както и, от друга страна, дали тези мотиви са подкрепени с факти (вж. решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 70 и цитираната съдебна практика).
- 50 В този контекст следва да се уточни, че с жалбата си срещу оставянето на името му в спорния списък съответното лице или образувание може да оспори всички факти, на които се е основал Съветът, за да установи, че продължава да е налице риск от участие в терористична дейност, независимо дали тези факти са установени с национално решение, взето от компетентен орган, или чрез други източници. При оспорване Съветът трябва да докаже верността на своите

фактически твърдения, а съдът на Съюза да провери дали те отговарят на действителността (вж. решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 71 и цитираната съдебна практика).

- 51 Следва да се припомни, че член 1 от Обща позиция 2001/931 провежда разграничение между предвиденото в параграф 4 от него първоначално включване на името на лице или образувание в спорния списък, от една страна, и предвиденото в параграф 6 от него оставяне в този списък на името на вече включено в него лице или образувание, от друга страна (решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 58).
- 52 Освен това според съдебната практика въпросът, който е от значение при преценката дали името на дадено лице или образувание трябва да остане в спорния списък, е дали от момента на включването на името на това лице или образувание в посочения списък или от момента на последното преразглеждане фактическото положение се е променило така, че вече не позволява да се направи същият извод за участието на въпросното лице или образувание в терористична дейност (решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 46). От тази съдебна практика следва, че при преразглеждане по член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931 Съветът може да остави името на съответното лице или образувание в спорния списък, ако стигне до извода, че рискът от участие на това лице или образувание в терористична дейност, обосновал първоначалното му включване в този списък, продължава да е налице. Така оставянето на името на дадено лице или образувание в спорния списък по същество е продължение на първоначалното включване (решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 51).
- 53 От друга страна, ако в светлината на изтеклото време и с оглед на промяната на обстоятелствата в конкретния случай фактът, че националното решение, обосновало първоначалното включване, продължава да е в сила, сам по себе си вече не позволява да се направи извод, че продължава да е налице риск от участие на съответното лице или образувание в терористична дейност, Съветът е длъжен, за да остави името на лицето или образуванието в този списък, да се основе на актуализирана преценка на положението и да отчете по-нови факти, които сочат, че този риск продължава да е налице (решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 54).
- 54 В светлината на тези принципи следва да се разгледа достатъчни ли са мотивите към обжалваните актове.
- 55 В настоящия случай се налага констатацията, че изложението на мотивите към Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014 се различава в структурно и съдържателно отношение от това към Регламенти 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 и 2017/1420, както и към Решения 2015/521, 2015/1334 и 2017/1426. Предвид тези разлики двете съвкупности от обжалвани актове следва да се разгледат отделно.

Относно Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014

- 56 Най-напред следва да се констатира, че Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014 са придружени от идентично изложение на мотивите, структурирано по следния начин.
- 57 Първо, Съветът излага в съкратен вид историята на дейността на РКК от създаването ѝ през 1978 г. По-специално според Съвета РКК е извършила многобройни терористични действия от 1984 г., като тези нападения са продължили въпреки едностранно обявените от РКК спирания на огъня от 2009 г. След това Съветът съставя списък с 69 инцидента, извършени между 14 ноември 2003 г. и 19 октомври 2011 г., за които държи отговорна РКК и които квалифицира като терористични действия по смисъла на член 1, параграф 3 от Обща позиция 2001/931.

- 58 Второ, Съветът посочва, че РКК е предмет на заповедта на вътрешния министър на Обединеното кралство, приета на 29 март 2001 г., чиято цел е да забрани РКК съгласно закона на Обединеното кралство от 2000 г. за борба с тероризма, като квалифицира тази заповед като решение на компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931. Съветът посочва също, че административен комитет редовно преразглежда заповедта и че тя е в сила.
- 59 Трето, според Съвета РКК е посочена като FTO съгласно член 219 от американския закон за имиграцията и гражданството, както и като SDGT от американските органи съгласно Президентски декрет № 13224, като квалифицира тези посочвания като решения на компетентни органи по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931. Съветът изтъква и че тези посочвания подлежат на обжалване по съдебен ред в Съединените щати и че са в сила.
- 60 Накрая, Съветът изтъква, че РКК е предмет на известен брой решения на съдилищата за държавна сигурност на Република Турция.
- 61 От изложеното по-горе следва, че Съветът обосновава оставането на името на жалбоподателя в спорните списъци, от една страна, с оставането в сила на решения, квалифицирани като решения на компетентни органи по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, а от друга страна, със собствените преценки на Съвета относно редица инциденти, за които се държи отговорна РКК и които са квалифицирани като терористични действия по смисъла на член 1, параграф 3 от Обща позиция 2001/931.
- 62 Преди да се разгледа въпросът дали Съветът е посочил в достатъчна степен специфичните и конкретни причини, поради които е приел, че името на жалбоподателя следва да остане в спорните списъци, първо следва да се разгледа достатъчни ли са мотивите относно преценката за естеството на решенията, на които се позовава Съветът.
- *Относно наличието на решения на компетентни органи по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931*
- 63 В това отношение, на първо място, се налага констатацията, че Съветът изрично е признал в писмената си защита, че нито списъкът с инциденти, квалифицирани като терористични действия, нито решенията на съдилищата за държавна сигурност на Република Турция представляват решения на компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 (писмена защита, т. 56 и 119).
- 64 На второ място, що се отнася до посочването като FTO и до посочването като SDGT, противно на поддържаното от жалбоподателя, от съдебната практика става ясно, че понятието „компетентен орган“ по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 обхваща не само органите на държавите членки, но по принцип може да обхване и органите на трети държави (решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 22).
- 65 От съдебната практика обаче става ясно, че Съветът е длъжен да провери, преди да се основе на решение на орган на трета държава, дали това решение е прието при спазване на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита (решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 24). Следователно изложенията на мотивите към тези решения за замразяване на средства трябва да сочат, че Съветът е проверил дали тези права са спазени (решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 31). За целта е достатъчно в изложението на мотивите към решение за замразяване на средства Съветът да изложи накратко причините, поради които счита, че решението на третата държава, на което

възнамерява да се основе, е взето при спазване на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита (решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 33).

- 66 Налага се обаче констатацията, че в изложението на мотивите към Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014 не са изложени никакви причини, които позволяват да се приеме, че Съветът действително е проверил дали посочването като FTO и като SDGT действително са били приети при спазване на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита. Така Съветът не може да се ограничи, както е направил в настоящия случай, до теоретична констатация, без да посочи повече уточнения във връзка с хода на разглежданите производства, а именно че според американското право посочването като FTO подлежи на обжалване по съдебен ред, докато посочването като SDGT подлежи на обжалване по административен и съдебен ред. Следователно мотивите към Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014 не позволяват да се установи дали Съветът е изпълнил задължението си за проверка в това отношение.
- 67 От друга страна, изложението на мотивите към Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014 не съдържа и причините, поради които Съветът смята, че посочването като FTO и като SDGT представляват решения на компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931. Така в изложението на мотивите не е уточнено защо посочването като FTO и като SDGT може да се приемат за „решение, основано на сериозни и достоверни доказателства или улики, за възбуждането на разследвания или преследване [...] на терористично действие, опит да се извърши, или участ[ие в] или подпомог[ане на] такова действие [...] или [е] присъда за такива [деяния]“ по смисъла на Обща позиция 2001/931. В изложението на мотивите не е указано по никакъв начин и че Съветът действително е разгледал дали конкретните факти, на които са се позовали американските органи, попадат в обхвата на понятието за терористично действие по смисъла на член 1, параграф 3 от Обща позиция 2001/931. Следователно мотивите към Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014 не позволяват да се установи дали Съветът е изпълнил задължението си за проверка в това отношение.
- 68 На трето място, що се отнася до заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство, се налага констатацията, че Съветът не мотивира по никакъв начин причините, поради които приема, че тази заповед представлява решение на компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931. По-специално изложението на мотивите към Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014 не описва мотивите в основата на заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство, нито сочи, че Съветът действително е разгледал дали конкретните факти, на които се е позовал министърът на вътрешните работи на Обединеното кралство, попадат в обхвата на понятието за терористично действие по смисъла на член 1, параграф 3 от Обща позиция 2001/931. В това отношение решение от 23 октомври 2008 г., People’s Mojahedin Organization of Iran/Съвет (T-256/07, EU:T:2008:461), цитирано от Съвета в писмената защита, е ирелевантно в настоящия случай, доколкото жалбоподателят по това дело не е оспорил квалифицирането на заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство като решение на компетентен национален орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931.

– Относно специфичните и конкретни причини за оставането на името на жалбоподателя в спорните списъци

- 69 Във всеки случай, макар да беше прието, че Съветът е изпълнил задължението си за мотивиране, що се отнася до наличието на поне едно решение на компетентен национален орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, следва да се припомни, че ако в светлината на изтеклото време и с оглед на промяната на обстоятелствата в конкретния случай фактът, че националното решение, обосновало първоначалното включване, продължава да е в сила, сам по

себе си вече не позволява да се направи извод, че продължава да е налице риск от участие на съответното лице или образувание в терористична дейност, Съветът е длъжен, за да остави лицето или образуванието в този списък, да се основе на актуализирана преценка на положението и да отчете по-нови факти, които сочат, че този риск продължава да е налице (вж. решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 54 и цитираната съдебна практика).

- 70 В настоящия случай се налага констатацията, че е изтекъл значителен период от време между приемането на решенията, послужили като основание за първоначалното включване на името на жалбоподателя в спорните списъци, и приемането на Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014, както и между първоначалното включване на името на жалбоподателя в спорните списъци и приемането на тези актове. Всъщност заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство е от 2001 г., посочването на РКК като FTO е от 1997 г., а посочването на РКК като SDGT е от 2001 г., първоначалното включване на името на РКК в спорните списъци е от 2002 г., докато Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014 са приети през 2014 г. Изтичането на такъв период от време обаче сам по себе си представлява обстоятелство, позволяващо да се приеме, че преценките, съдържащи се в заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство, и посочването като FTO и като SDGT вече не са достатъчни, за да се прецени дали към момента на приемането на тези актове продължава да е налице риск от участие на жалбоподателя в терористична дейност.
- 71 Всъщност, както посочва Съветът в изложението на мотивите към Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014, жалбоподателят на няколко пъти след 2009 г. е обявявал едностранно спиране на огъня. Освен това, дори изложението на мотивите към Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014 да не го посочва, жалбоподателят правилно изтъква, че през 2012 г. и 2013 г. са се провели мирни преговори между РКК и турското правителство. По-специално на 21 март 2013 г. г-н Abdullah Öcalan обявява призив за мир. В прессъобщение от 21 март 2013 г. върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност г-жа Catherine Ashton и членът на Комисията, натоварен с въпросите на разширяването и с европейската политика за съседство, г-н Štefan Füle, декларират съвместно задоволството си от призива на г-н Öcalan към РКК да сложи оръжието и да се изтегли отвъд турските граници, насърчавайки всички страни да работят неуморно за постигането на мир и просперитет за всички граждани на Турция и оказвайки пълна подкрепа за мирния процес.
- 72 Следователно Съветът е бил длъжен да обоснове оставането на името на РКК в спорните списъци на по-нови доказателства, установяващи, че продължава да е налице риск от участие на жалбоподателя в терористична дейност. Ето защо следва да се направи изводът, че заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство и посочването като FTO и като SDGT, дори да са в сила, сами по себе си не представляват достатъчно основание за приемане на Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014 в частта им, която се отнася до жалбоподателя.
- 73 Действително в изложението на мотивите към Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014 Съветът се позовава също, от една страна, на факта, че групи, свързани с РКК, са извършвали терористични нападения въпреки едностранно обявеното спиране на огъня, посочено в точка 71 по-горе, а от друга страна, на списък с 69 инцидента, квалифицирани като терористични действия, за които се държи отговорна РКК, които действия са извършени след приемането на заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство и след посочването като FTO и като SDGT. От преписката по делото не следва, че тези инциденти са изведени от решения на компетентни органи на държави членки.

- 74 В това отношение, от една страна, от съдебната практика следва, че макар да изисква списъкът да се „преглежда“ от Съвета поне веднъж на шест месеца, за да се гарантира, че „оставянето“ на името на лице или образувание, което вече е включено в този списък въз основа на взето от компетентен орган национално решение, продължава да е обосновано, член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931 не изисква всеки нов факт, на който се позовава Съветът, за да обоснове оставянето на името на съответното лице или образувание в спорния списък, да е установен с национално решение, взето от компетентен орган след решението, което е основание за първоначалното включване (решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 62).
- 75 От друга страна, отново от съдебната практика следва, че с жалбата си срещу оставянето на името му в спорния списък съответното лице или образувание може да оспори всички факти, на които се е основал Съветът, за да установи, че продължава да е налице риск от участие в терористична дейност, независимо дали тези факти са установени с национално решение, взето от компетентен орган, или чрез други източници. При оспорване Съветът трябва да докаже верността на своите фактически твърдения, а съдът на Съюза да провери дали те отговарят на действителността (вж. решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 71 и цитираната съдебна практика).
- 76 Следователно в настоящия случай няма пречка, противно на твърдяното от жалбоподателя, Съветът да се позове на информация, която не е установена с решения на компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, за да държи жалбоподателя отговорен за инциденти и да ги квалифицира като терористични действия, обосновавайки по този начин оставянето на името му в спорните списъци.
- 77 Доколкото обаче с настоящата си жалба жалбоподателят оспорва действителността на някои от тези инциденти, държането на РКК за отговорна за други инциденти или обстоятелствата, при които те са били извършени, Съветът трябва да докаже верността на своите фактически твърдения, а съдът на Съюза да провери дали те отговарят на действителността съгласно съдебната практика, припомнена в точка 75 по-горе.
- 78 Лаконичността на информацията, съдържаща се в изложението на мотивите, обаче не позволява на Общия съд да упражни съдебния си контрол върху оспорените от жалбоподателя инциденти. Всъщност налага се констатацията, направена и от жалбоподателя, че в изложението на мотивите към Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014 не са посочени фактите, на които се е позовал Съветът, за да заключи, че въпросните инциденти са установени, за тях е отговорен жалбоподателят и отговарят на всички критерии, установени член 1, параграф 3 от Обща позиция 2001/931.
- 79 Колкото до инцидентите, чиято действителност не е оспорена от жалбоподателя, и за които е отговорен той, което също не е оспорено от него, се налага констатацията, че те са извършени преди мирните преговори, посочени в точка 71 по-горе, и следователно не позволяват санирането на дефекта липса на мотиви, посочен в точка 72 по-горе.

– Извод

- 80 В светлината на изложеното по-горе следва да се направи изводът, че в изложението на мотивите, придружаващо Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014, Съветът не е мотивирал в достатъчна степен преценката си дали са налице едно или няколко решения на компетентни органи по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 и не е посочил в достатъчна степен специфичните и конкретни причини за оставянето на името на жалбоподателя в спорните списъци. Ето защо следва да се направи изводът, че Регламенти за изпълнение № 125/2014 и № 790/2014 са опорочени, тъй като не са достатъчно мотивирани.

Относно Регламенти за изпълнение 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 и 2017/1420, както и Решения 2015/521, 2015/1334 и 2017/1426

- 81 В началото следва да се констатира, че Регламенти за изпълнение 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 и 2017/1420, както и Решения 2015/521, 2015/1334 и 2017/1426 са придружени от идентично изложение на мотиви, структурирано по следния начин.
- 82 В изложението на мотивите Съветът посочва най-напред, че се е позовал на наличието на решения, които той квалифицира като решения на компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, а именно заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство, допълнена със заповедта от 14 юли 2006 г., посочването като FTO, както и посочването като SDGT, и френски съдебни решения. В това отношение Съветът посочва, че е разгледал фактите, на които се позовават тези решения, и е приел, че те попадат в обхвата на понятията „терористични действия“ и „групи и [образувания], участващи в извършването на терористични действия“ по смисъла на член 1, параграфи 2 и 3 от Обща позиция 2001/931 (изложение на мотивите, т. 1—7).
- 83 По-нататък Съветът констатира, че цитираните по-горе решения на компетентни органи са все още в сила. Освен това Съветът посочва, че е разгледал дали разполага с доказателства, които са в полза на оттеглянето на името на РКК от спорните списъци, като декларира, че не е намерил такива. Съветът приема също, че причините, обосноваващи включването на името на РКК в спорните списъци, остават валидни (изложение на мотивите, т. 8—10).
- 84 Въз основа на изложеното по-горе Съветът прави извода, че името на РКК трябва да остане в спорните списъци (изложение на мотивите, т. 11).
- 85 Освен това изложението на мотивите съдържа в приложение детайлно описание на всяко от решенията на компетентни органи, цитирани в точка 82 по-горе, включващо представяне на определението на понятието за тероризъм според националното право, описание на приложимите национални административни и съдебни производства, резюме на процесуалната предистория и на последиците, запазени за въпросното национално решение, резюме на изводите, до които са стигнали компетентните органи по отношение на жалбоподателя, описание на фактите, на които са се позовали компетентните органи, и констатацията, че тези факти представляват терористични действия по смисъла на член 1, параграф 3 от Обща позиция 2001/931.
- 86 Така, първо, що се отнася до приложение А към изложението на мотивите относно заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство, Съветът посочва по-специално че тази заповед е издадена през 2001 г., тъй като министърът на вътрешните работи на Обединеното кралство по това време е имал причини да вярва, че РКК е извършила и участвала в терористични действия по смисъла на член 1, параграф 2 от Обща позиция 2001/931 (т. 3, 4 и 16). В това отношение Съветът посочва, че въпросните терористични действия включват терористични нападения, за които се държи отговорна РКК от 1984 г., и че в началото на 90-те години РКК е водила терористична кампания, насочена срещу западните интереси и инвестиции, с цел да увеличи натиска върху турското правителство. Съветът отбелязва, че дори да изглежда, че в периода между 1995 г. и 1999 г. РКК изоставя тази кампания, тя продължава да застрашава турски туристически почивни станции. Съветът посочва, че според него тези факти спадат към целите, посочени в член 1, параграф 3, първа алинея, подточки i) и ii) от Обща позиция 2001/931 и към насилствените действия, посочени в член 1, параграф 3, първа алинея, подточка iii), букви а), в), г), е), ж) и и) от Обща позиция 2001/931 (т. 16).

- 87 Съветът изтъква също, че на 3 декември 2014 г. министърът на вътрешните работи на Обединеното кралство решава да отхвърли искане за оттегляне на забраната на РКК и да остави забраната в сила. В това отношение Съветът посочва, че въз основа на наличните доказателства министърът на вътрешните работи на Обединеното кралство е имал причини да вярва, че РКК продължава да участва в терористични действия, доколкото е извършила и участвала в терористични действия по смисъла на член 1, параграф 2 от Обща позиция 2001/931. Съветът изтъква също, че министърът на вътрешните работи на Обединеното кралство се е позовал именно на факта, че през май 2014 г. РКК е извършила три отделни нападения, от които едното е било на 13 май 2014 г., в хода на което са ранени двама войници на строителната площадка на преден военен пост в Тунджели (Турция), както и на факта, че през август 2014 г. РКК е нападнала електрическа централа и е отвлякла трима китайски инженери (т. 17). Съветът посочва също, че през октомври 2014 г. РКК е предупредила, че ако Република Турция не предприеме действия срещу групировката „Ислямска държава“, крехкият мирен процес, в който РКК е взела участие, ще се провали (т. 18).
- 88 Накрая Съветът прави извода, че обстоятелствата, описани в точки 86 и 87 по-горе, съответстват на целите, посочени в член 1, параграф 3, първа алинея, подточки i) и ii) от Обща позиция 2001/931, и на терористичните действия, изброени в член 1, параграф 3, първа алинея, подточка iii), букви а), в), г) и е—и) от Обща позиция 2001/931 (т. 19).
- 89 Второ, що се отнася до приложение В към изложението на мотивите относно френските съдебни решения, в него Съветът посочва по-специално че със съдебното решение от 2 ноември 2011 г. Tribunal de grande instance de Paris е осъдил обединението ССК Ahmet Kaуа за участие в престъпна група с цел подготовка на терористично действие и за финансиране на тероризъм. Съветът изтъква обаче, от една страна, че присъдата е потвърдена във въззивното производство от Cour d'appel de Paris в решението му от 23 април 2013 г. и в касационното производство — от Cour de cassation в решението му от 21 май 2014 г., а от друга страна, че в съответните си решения тези три юрисдикции са приели, че обединението ССК Ahmet Kaуа представлява „законовата витрина“ на РКК във Франция (т. 11—14, 20 и 21). От друга страна, Съветът посочва, че Tribunal de grande instance de Paris и Cour d'appel de Paris са приели, че РКК може да се квалифицира като „терористична организация“. В това отношение Съветът изтъква, че Cour d'appel de Paris се е позовал по-специално на редица нападения, извършени в Турция през 2005 г. и 2006 г., за които директно се държат отговорни РКК или ТАК, като последното следва да се приеме за „въоръжената ръка“ на РКК, както и на редица умишлени палежи и нападения с коктейл „Молотов“ във Франция и Германия през 2007 г. (т. 15—19). Съветът прави извода, че терористичните действия, за които френските юрисдикции държат отговорна РКК, попадат в приложното поле на член 1, параграф 3, първа алинея, подточка i), на член 1, параграф 3, първа алинея, подточка ii) и на член 1, параграф 3, първа алинея, подточка iii), букви а) и б) от Обща позиция 2001/931 (т. 22).
- 90 Трето, що се отнася до приложение С към изложението на мотивите относно посочването като FTO и като SDGT, в него Съветът изтъква по-специално че посочването като FTO е прието на 8 октомври 1997 г. и че посочването като SDGT е прието на 31 октомври 2001 г. (т. 3 и 4).
- 91 По-нататък Съветът изтъква, че посочването като FTO подлежи на служебно преразглеждане след пет години от United States Secretary of State (държавен секретар на Съединените щати, Съединени американски щати), ако междувременно посочването не е било предмет на искане за оттегляне. Самото засегнато образувание също може да поиска оттеглянето на посочването на всеки две години, като представи доказателства, от които става ясно, че обстоятелствата, на които се е направило позоваване във връзка с посочването като FTO, действително са се променили. Държавният секретар на Съединените щати и United States Congress (Конгрес на Съединените щати, Съединени американски щати) също могат да оттеглят служебно посочването като FTO. Освен това засегнатото образувание може да предяви съдебен иск срещу

посочването като FTO пред Circuit Court of Appeals for the District of Columbia (Федерален апелативен съд на окръг Колумбия, Съединени щати). Колкото до посочването като SDGT, Съветът изтъква, че то не подлежи на периодично преразглеждане, но че може да бъде оспорено пред федералните съдилища (т. 8—11). Освен това Съветът констатира, че посочването на жалбоподателя като FTO и като SDGT не е било оспорено пред американските съдилища и че не е предмет на висящо съдебно производство (т. 11 и 12). С оглед на производствата по преразглеждане и на описанието на наличните средства за обжалване Съветът приема, че приложимото американско законодателство осигурява спазването на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита (т. 13).

- 92 Съветът посочва също, че американските органи са се позовали по-специално на извършването на нападения от РКК, когато са приели посочването като FTO и като SDGT. В това отношение той изтъква, че годишният доклад от 2013 г. за тероризма, изготвен от Министерството на външните работи на Съединените щати, съдържа конкретните мотиви посочването на РКК като FTO да се приеме и остане в сила, а именно нападение на турски военен конвой на 22 август 2012 г., по време на което са убити петима войници, а седем други са ранени, отвлечането на трима турски политици през лятото на 2012 г., бомбен атентат в близост до сватбено тържество на 4 ноември 2012 г., в който са убити две деца, 26 души са ранени, а множество търговски сгради са повредени, и въоръжените сблъсъци на 18 ноември 2012 г., в които са убити петима войници, а един е ранен. Съветът прави извода, че тези инциденти съответстват с целите, посочени в член 1, параграф 3, първа алинея, подточка i), ii) или iii) от Обща позиция 2001/931, и с терористичните действия, изброени в член 1, параграф 3, първа алинея, подточка iii), букви а)—в) и е) от Обща позиция 2001/931 (т. 14—17).
- 93 От изложеното по-горе следва, че Съветът е обосновал оставането на името на жалбоподателя в спорните списъци, от една страна, с оставането в сила на решения, квалифицирани като решения на компетентни органи по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, а от друга страна, със собствените преценки на Съвета относно липсата на доказателства в подкрепа на оттеглянето на името на РКК от спорните списъци и относно все още релевантния характер на причините, обосновавали включването на името на РКК в спорните списъци.
- 94 Общият съд смята, че следва да започне с разглеждането на въпроса достатъчни ли са мотивите относно специфичните и конкретни причини, поради които Съветът е приел, че името на жалбоподателя трябва да остане в спорните списъци.
- 95 В това отношение най-напред следва да се припомни, че макар с оглед на изтеклото време и на обстоятелствата в конкретния случай фактът, че националното решение, обосновоало първоначалното включване, продължава да е в сила, сам по себе си вече не позволява да се направи извод, че продължава да е налице риск от участие на съответното лице или образуване в терористична дейност, Съветът е длъжен, за да остави името на лицето или образуването в този списък, да се основе на актуализирана преценка на положението и да отчете по-нови факти, които сочат, че този риск продължава да е налице (вж. решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 54 и цитираната съдебна практика).
- 96 В случая се налага констатацията, че е изтекъл значителен период от време между приемането на решенията, послужили като основание за първоначалното включване на името на жалбоподателя в спорните списъци, и приемането на спорните актове, изброени в точка 81 по-горе, както и между първоначалното включване на името на жалбоподателя в спорните списъци и приемането на спорните актове. Всъщност заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство е от 2001 г. Посочването на РКК като FTO е от 1997 г., а посочването на РКК като SDGT е от 2001 г. Накрая, първоначалното включване на името на РКК в спорните списъци е от 2002 г. За разлика от това спорните актове, изброени в точка 81 по-горе, са приети между 26 март 2015 г. и 4 август 2017 г.

- 97 Подобен период от повече от десет години обаче сам по себе си е обстоятелство, въз основа на което може да се приеме, че преценките, съдържащи се в заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство, и посочването като FTO и като SDGT вече не са достатъчни, за да се прецени дали продължава да е налице риск от участие на жалбоподателя в терористична дейност към момента на приемане на спорните актове. Ето защо Съветът и бил длъжен да обоснове оставането на името на РКК в спорните списъци на по-нови доказателства, установяващи, че рискът от участие на жалбоподателя в терористична дейност продължава да е налице. Поради това се налага изводът, че заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство и посочването като FTO и като SDGT, дори те да останат в сила, сами по себе си не представляват достатъчно основание за приемане на спорните актове, изброени в точка 81 по-горе, в частта им, която се отнася до жалбоподателя.
- 98 Действително следва да се констатира, че в изложението на мотивите към спорните актове, изброени в точка 81 по-горе, Съветът споменава и други, по-нови доказателства. Така той посочва приемането на френските съдебни решения. Споменава също известен брой инциденти, за които се държи отговорна РКК и на които са се позовали компетентните органи при приемането и оставането в сила на заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство, на посочването като FTO и като SDGT и на френските съдебни решения. Съветът квалифицира тези инциденти като терористични действия. Освен това Съветът декларира, че не е открил доказателства в подкрепа на оттеглянето на името на жалбоподателя от спорните списъци.
- 99 Налага се обаче констатацията, че Съветът не посочва защо е приел, че тези доказателства позволяват да се заключи в достатъчна степен от правна страна, че все още има риск от участие на жалбоподателя в терористична дейност.
- 100 На първо място, що се отнася до френските съдебни решения, е ясно, че ако действително са били приети между 2 ноември 2011 г. и 21 май 2014 г., се основават на по-стари фактически обстоятелства, състояли се, за най-новите измежду тях, от осем до десет години преди приемането на спорните актове, изброени в точка 81 по-горе. Изтичането на подобен период от време обаче само по себе си позволява да се приеме, че съдържащите се във френските съдебни решения преценки вече не са достатъчни, за да се прецени дали продължава да е налице риск от участие на жалбоподателя в терористична дейност към момента на приемане на спорните актове.
- 101 Освен това жалбоподателят не е участвал в съдебните производства, довели до постановяване на решенията на Tribunal de grande instance de Paris, на Cour d'appel de Paris и на Cour de cassation française. Действително в точки 13, 14 и 21 от приложение В към изложението на мотивите Съветът посочва, че според тези съдебни решения обединението ССК Ahmet Kaуа представлява „законовата витрина“ на РКК във Франция. Подобна формулировка обаче е двусмислена, по-специално с оглед на осъждането на обединението ССК Ahmet Kaуа за финансиране на тероризъм заради ролята му в подкрепа на РКК. Всъщност, като заключава, че обединението ССК Ahmet Kaуа „е предоставило с оглед на всички фактически и правни обстоятелства по делото, посредством органите или представителите си, в случая посредством фактическите ръководители, идентифицирани по-горе, които са действали за негова сметка, логистична и ефективна финансова подкрепа в полза на организация, класирана като терористична“, Cour de cassation française непряко потвърждава, че обединението ССК Ahmet Kaуа и РКК трябва да се считат за две отделни образувания. Следователно Съветът не мотивира в достатъчна степен от правна страна причините, поради които е приел, че тези френски съдебни решения действително представляват решения на компетентен орган „по отношение на засегнатите лица, групи или образувания“ по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931.

- 102 Ето защо следва да се направи изводът, че френските съдебни решения, дори да са в сила, сами по себе си не представляват достатъчно основание за приемане на обжалваните актове, изброени в точка 81 по-горе, в частта им, която се отнася до жалбоподателя, и че не позволяват също така санирането на дефекта липса на мотиви, посочен в точка 97 по-горе.
- 103 На второ място, що се отнася до инцидентите, на които се е позовал министърът на вътрешните работи на Обединеното кралство в решението си от 3 декември 2014 г. да отхвърли искането за оттегляне на забраната на РКК, се налага констатацията, че в изявлението си за изменение от 26 май 2015 г. жалбоподателят изрично оспорва РКК да бъде държана отговорна за тези инциденти, както и това достатъчна ли е предоставената информация, за да се направи изводът, че тези инциденти спадат към целите, посочени в член 1, параграф 3, първа алинея, подточки i)—iii) от Обща позиция 2001/931 и към насилствените действия, изброени в член 1, параграф 3, първа алинея, подточка iii), букви а)—к) от Обща позиция 2001/931.
- 104 В това отношение от съдебната практика става ясно, че с жалбата си срещу оставянето на името му в спорния списък съответното лице или образувание може да оспори всички факти, на които се е основал Съветът, за да установи, че продължава да е налице риск от участие в терористична дейност, независимо дали тези факти са установени с национално решение, взето от компетентен орган, или чрез други източници. При оспорване Съветът трябва да докаже верността на своите фактически твърдения, а съдът на Съюза да провери дали те отговарят на действителността (вж. решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 71 и цитираната съдебна практика).
- 105 В настоящия случай се налага констатацията, че в изложението на мотивите към обжалваните актове, изброени в точка 81 по-горе, не се установяват факти, позволяващи да се приеме, че Съветът действително е разгледал и е положил усилия да установи верността на фактическите твърдения. В хода на съдебното производство Съветът отново не представя доказателства, от които да се установи верността на тези факти. С оглед на съдебната практика, цитирана в точка 104 по-горе, Съветът не може да се ограничи, както в настоящия случай, до повтаряне на мотивите към решение на компетентен орган, без самият той да разгледа верността им. Следователно мотивите към обжалваните актове, изброени в точка 81 по-горе, не позволяват нито да се установи дали Съветът е изпълнил задължението си за проверка, което носи в това отношение, нито на Общия съд — да упражни контрол върху това дали фактическите твърдения отговарят на действителността.
- 106 Ето защо следва да се направи изводът, че макар през декември 2014 г. заповедта на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство да е потвърдена въз основа на инцидентите, които били извършени от РКК през май и август 2014 г., този факт не позволява санирането на дефекта липса на мотиви, посочен в точка 97 по-горе.
- 107 На трето място, що се отнася до инцидентите, на които са се позовали американските органи при приемането или оставането в сила на позоваването като FTO и като SDGT, налага се констатацията, че в изявлението си за изменение от 26 май 2015 г. жалбоподателят изрично оспорва това, че предоставената информация, за да се направи изводът, че тези инциденти спадат към целите, посочени в член 1, параграф 3, първа алинея, подточки i)—iii) от Обща позиция 2001/931, и към насилствените действия, изброени в член 1, параграф 3, първа алинея, подточки iii), букви а)—к) от Обща позиция 2001/931, е достатъчна.
- 108 Налага се констатацията и че в изложението на мотивите към обжалваните актове, изброени в точка 81 по-горе, не се установяват никакви факти, позволяващи да се приеме, че Съветът действително е разгледал и е положил усилия да установи верността на фактическите твърдения. В хода на съдебното производство Съветът отново не представя доказателства за верността на тези факти. Напротив, Съветът е неспособен да уточни със сигурност специфичните и конкретни мотиви, на които е направено позоваване при посочването като

FTO и като SDGT. По-специално, що се отнася до годишните доклади за тероризъм, изготвени от министерството на външните работи на Съединените щати, Съветът изрично признава в дубликата, че „ако докладите действително могат да отразяват информация, въз основа на която Съединените щати посочват някого за FTO или решат да оставят в сила това посочване“, „случаят обаче не е непременно такъв“ (дублика, т. 115).

- 109 С оглед обаче на съдебната практика, цитирана в точка 104 по-горе, Съветът не може да се ограничи, както в настоящия случай, до повтаряне на мотивите към решение на компетентен орган, без самият той да разгледа верността им. Това е така, още повече че въпросното решение не е прието от компетентен орган на държава членка. Следователно мотивите към обжалваните актове, изброени в точка 81 по-горе, не позволяват да се установи дали Съветът е изпълнил задължението за проверка, което носи в това отношение, нито позволяват на Общия съд да упражни контрол върху това дали фактическите твърдения отговарят на действителността.
- 110 На четвърто място, що се отнася до липсата на доказателства в подкрепа на оттеглянето на името на РКК от спорните списъци, следва да се констатира, че жалбоподателят е представил на Съвета няколко доказателства, които според него може да са в подкрепа на оттеглянето на името на РКК от спорните списъци, по-специално в писмото си от 6 март 2015 г. в отговор на писмото на Съвета, с което той информира жалбоподателя за намерението си да остави името му в спорните списъци.
- 111 Според съдебната практика, когато засегнатото лице повдигне възражения по повод на изложението на мотивите, компетентният орган на Съюза е задължен да разгледа грижливо и безпристрастно основателността на твърдените мотиви с оглед на тези възражения и евентуалните оневиняващи доказателства, приложени към тях (решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 114).
- 112 Без да се стига до налагането на задължение за подробен отговор на възраженията, повдигнати от засегнатото лице, задължението за мотивиране, предвидено в член 296 ДФЕС, при всички положения изисква съответната институция да посочи отделните, специфични и конкретни причини, поради които се приема, че на засегнатото лице трябва да се наложат ограничителни мерки (решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 116).
- 113 Налага се обаче констатацията, че в изложението на мотивите към обжалваните актове, изброени в точка 81 по-горе, не се установяват факти, позволяващи да се приеме, че Съветът действително е разгледал представените от жалбоподателя доказателства. Действително изложението на мотивите към обжалваните актове съдържа декларация, според която Съветът е разгледал дали са налице доказателства в подкрепа на оттеглянето на името на РКК от спорните списъци, като не е намерил такива (т. 9). Ако подобна обща формулировка евентуално може да е достатъчна, когато лицата, групите или образуванията, засегнати от мерките за замразяване на средства, не са повдигнали възражения, то настоящият случай, в който жалбоподателят представя доказателства, които според него могат да обосновават оттеглянето на името му от спорните списъци, независимо от въпроса за верността на тези доказателства, не е такъв. Всъщност в този случай Съветът трябва да предостави отговор, дори кратък, в изложението на мотивите.
- 114 Липсата на мотиви не може да бъде санирана с указанието в писмото на Съвета от 27 март 2015 г., цитирано в точка 19 по-горе, че наличието на кюрдски групи сред сражаващите се срещу групировката „Ислямска държава“ не засяга преценката на Съвета, че РКК отговаря на критериите за посочване, предвидени в Обща позиция 2001/931. Всъщност се налага констатацията, от една страна, че това писмо е съставено след приемането на Регламент

2015/513 и на Решение 2015/521, а от друга страна, че Съветът не уточнява конкретните доказателства, поради които е стигнал до извода, че рискът от участие на жалбоподателя в терористична дейност продължава да е налице.

- 115 В светлината на изложеното по-горе следва да се приеме, че Съветът не е мотивирал достатъчно в изложението на мотивите, придружаващо обжалваните актове, изброени в точка 81 по-горе, специфичните и конкретни причини за оставането на името на жалбоподателя в спорните списъци. Ето защо следва да се направи изводът, че Регламенти за изпълнение 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 и 2017/1420, както и Решения 2015/521, 2015/1334 и 2017/1426 са опорочени от недостатъчни мотиви.

Извод

- 116 При тези обстоятелства следва да се приеме, че Съветът е нарушил задължението за мотивиране, предвидено в член 296 ДФЕС. От това следва, че седмото основание следва да се уважи и че сама по себе си тази констатация обосновава отмяната на обжалваните актове в частта им, която засяга жалбоподателя (вж. в този смисъл решение от 7 декември 2011 г., HTTS/Съвет, T-562/10, EU:T:2011:716, т. 40).
- 117 С оглед на всички изложени по-горе съображения обжалваните актове следва да бъдат отменени, без да е необходимо да се разглеждат останалите доводи и основания, изтъкнати в подкрепа на настоящата жалба. Колкото до искането на жалбоподателя Общият съд да обяви Регламент № 2580/2001 за неприложим спрямо него, то трябва да се отхвърли след отказа от първото основание, на което се позовава това искане.

По действието във времето на отмяната на обжалваните актове

- 118 Следва да се констатира, че обжалваните актове са изменени с Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/468 на Съвета от 21 март 2018 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение 2017/1420 (ОВ L 79, 2018 г., стр. 7) и с Решение (ОВППС) 2018/475 на Съвета от същия ден за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931 и за отмяна на Решение 2017/1426 (ОВ L 79, 2018 г., стр. 26), които заместват спорните списъци от 23 март 2018 г. и удължават прилагането на ограничителните мерки по отношение на жалбоподателя.
- 119 Следователно към настоящия момент на жалбоподателя е наложена нова ограничителна мярка. От това следва, че отмяната на обжалваните актове в частта им, която се отнася до жалбоподателя, не води до заличаването на името му от спорните списъци.
- 120 Ето защо не е необходимо да се запазват правните последици от обжалваните актове в частта им, която се отнася до жалбоподателя.

По съдебните разноски

- 121 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Съветът е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на жалбоподателя.

122 От друга страна, съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник държавите членки и институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Следователно Комисията и Обединеното кралство понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав)

реши:

- 1) Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) № 125/2014 на Съвета от 10 февруари 2014 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 714/2013 в частта, в която той се отнася до Kurdistan Workers' Party (РКК).
- 2) Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) № 790/2014 на Съвета от 22 юли 2014 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение № 125/2014 в частта, в която той се отнася до РКК.
- 3) Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/513 на Съвета от 26 март 2015 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение № 790/2014 в частта, в която той се отнася до РКК.
- 4) Отменя Решение (ОВППС) 2015/521 на Съвета от 26 март 2015 година за актуализиране и изменение на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма и за отмяна на Решение 2014/483/ОВППС в частта, в която то се отнася до РКК.
- 5) Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1325 на Съвета от 31 юли 2015 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение 2015/513 в частта, в която той се отнася до РКК.
- 6) Отменя Решение (ОВППС) 2015/1334 на Съвета от 31 юли 2015 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931 за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение 2015/521 в частта, в която то се отнася до РКК.
- 7) Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2425 на Съвета от 21 декември 2015 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение 2015/1325 в частта, в която той се отнася до РКК.

- 8) Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1127 на Съвета от 12 юли 2016 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение 2015/2425 в частта, в която той се отнася до РКК.
- 9) Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/150 на Съвета от 27 януари 2017 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение 2016/1127 в частта, в която той се отнася до РКК.
- 10) Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1420 на Съвета от 4 август 2017 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение 2017/150 в частта, в която той се отнася до РКК.
- 11) Отменя Решение (ОВППС) 2017/1426 на Съвета от 4 август 2017 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2017/154 в частта, в която то се отнася до жалбоподателя.
- 12) Отхвърля искането Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, да се обяви за неприложим спрямо РКК.
- 13) Съветът на Европейския съюз понася, освен направените от него съдебни разноски, и тези на РКК.
- 14) Европейската комисия и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Forrester

Póltorak

Perillo

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 15 ноември 2018 година.

Подписи